

Čís. 159.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 27. března 1919****o omezení výroby piva.**

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje se toto:

§ 1.

Počínaje 1. dubnem 1919 směji pivovary v jednom kalendářním měsíci vyrobiti nejvýše 12% onoho množství pivní mladinky, které odpovídá průměru úředně zjištěné výroby toho kterého kalendářního měsíce ve výrobních obdobích 1911/12 a 1912/13.

Pro pivovary, které v měsících při zjištění zmíněného průměru v úvahu přičítázejících aspoň deset po sobě jdoucích dnů nebyly v činnosti, jest pro stanovení průměrného množství výroby směrodatnou výroba v příslušném měsíci výrobního období 1910/11 nebo 1913/14.

§ 2.

Podkladem výpočtu nejvyšší přípustné výroby (várečného oprávnění) jest základ pro vyměrování pivní daně, t. j. hektolitrový stupeň výtažku.

§ 3.

Zastavil-li podnikatel více pivovarů výrobu piva v jednom z těchto podniků po prvním září 1911, může ku jeho žádosti ministerstvo financí várečné právo, příslušející pivovaru mimo činnost jsoucímu, převést na pivovary v činnosti ponechané.

Rovněž může ministerstvo financí pivovaru, jenž smluvně převezme od jiného pivovaru tomuto přidělené suroviny se závazkem, že opatří pivem veškeru odběratelstvo posledně zmíněného, přikázati zcela nebo z části várečné oprávnění pivovaru suroviny odstoupivšího.

Finanční úřady II. stolice jsou oprávněny, várečná práva jednotlivých pivovarů k udržení kvasnic do té míry zvýšiti, aby umožněny byly do-
tyčnému pivovaru měsíčně dvě várky o nejnižším obvyklém varu a nejvyšší přípustné stupňovitosti.

§ 4.

Podnikatelé pivovarů, kteří příslušejícího jim várečného práva v jednotlivých měsících buď zcela nebo z části nevyužijí, mohou nevyužitě množství přenést na měsíc nejbliže následující. Každý takový přenos várečného práva nutno však nejpozději posledního dne měsíce, z něhož se várečné oprávnění přenáší, písemně ohlásiti u příslušného finančního úřadu I. stolice.

§ 5.

Pivovarům, které várečných oprávnění, jim pro dobu od 1. září 1917 čítaje, přiznaných ne-

využily, může ku jejich žádosti ministerstvem financí býti povoleno dodatečné přenesení nevyčerpaných várečných oprávnění na běžící výrobní období.

§ 6.

Jakmile pivovar vyčerpal várečné právo dle předchozích ustanovení mu přiznané, nesmí býti přijata jeho další ohláška poplatného řízení výroby piva a spadá každé překročení přípustné výroby pod ustanovení trestního zákona důchodkoveho.

§ 7.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem vyhlášení; současně zrušuje se nařízení bývalého rakouského ministerstva financí v dohodě s býv. rak. úřadem pro výživu lidu ze dne 21. prosince 1917, z. ř. č. 497, týkající se omezení výroby piva.

§ 8.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Soukup v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Habrman v. r.

Frášek v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 160.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 21. března 1919****o použití cukrovky ze sklizně 1919.**

§ 1.

Cukrovka nesmí býti zkrmována. Československá komise cukerní může v jednotlivých případech připustiti výjimky z tohoto zákazu.

§ 2.

1. Sušení cukrovky připouští se jen na základě svolení Československé komise cukerní, která určí v jaké výměře cukrovka ať už ve vlastních (družstevních) nebo cizích sušárnách pro potřebu vlastní nebo pro hospodářství členů společenstva smí býti sušena.

2. Žádosti o povolení k sušení cukrovky pro potřebu vlastní nebo hospodářství členů společenstva nutno podávati u Československé jednoty řepařů, která s příloženým dobrozdáním postoupí je k vyřízení Československé komisi cukerní.

3. Prodej sušené cukrovky jest bez povolení Československé komise cukerní zapovězen.